

ART62 2015. 07. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2015. 07. 02. csütörtök Armel Operafesztivál

Az előző havi Art levélben is szerepelt már egy előadás az Armel Operafesztivál előadásai közül. Július hónapban pedig kettő előadást néztünk meg, de mi is az Armel fesztivál?

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából: A versenyt 2007-ben alapította az Armel Produkció és Sajtóiroda, a Szegedi Szabadtéri Játékok, a Pannon Filharmonikusok és a francia Mezzo Televízió.

A versenyre az első öt esztendőben összesen 3627 énekes jelentkezett 52 országból, hogy az első két fordulón át a döntőbe kerülve eljátszhassa az évenkénti 5 versenyprodukció főszerepeinek egyikét. Míg 2008-ban Operaverseny és Fesztivál a Mezzo Televízióval néven működött, 2009-ben felvette az **Armel Operaverseny és Fesztivál** nevet, 2011-ben, 2012-ben és 2013-ban Armel Operaverseny és Fesztivál Szeged néven működött, 2014-től helyszíne Budapest.

A XXI. század operajátszása a komplexitásra épül, vagyis a kiváló hang adottság magas fokú színészi képességgel kell, hogy párosuljon. A közönség színházat akar látni az operában is: kedvenc előadójának nem csupán remek operaénekesnek, de színpadra termett, tehetséges színész-énekesnek is kell lennie, ezért az Armel Operaverseny – eltérően a hagyományos énekversenyektől – a komplex előadói teljesítményt értékeli.

Armel szó jelentése ujj, kabátujj, ruha ujj. Ami az Armel Operafesztivál esetében azt jelenti, hogy az 5 versenyprodukció főszerepeinek egyikéhez válogatnak énekeseket, akik a kijelölt főszerepet játsszák, éneklük. Ujjat a kabáthoz!

Annelies Van Parys: Private View

(Alfred Hitchcock Hátsó Ablak című filmje nyomán)

A mű szerzője egy fiatal belga hölgy. Azért nem írtam, hogy *zeneszerző*, mert amit írt, nem biztos, hogy teljesíti a zene fogalmát. Operafesztiválon indult a mű, de egyáltalán nem lehet operának nevezni, amit láttunk hallottunk, már ami a műfajt illeti. Mindazonáltal nekem tetszett és valószínűleg egy teljesen új műfajú valamit láttunk, amit most még nem tudnak elnevezni. Ha marad a műfaj, találnak neki nevet, ha pedig eltűnik a homályban, akkor nem is érdemes az elnevezésével foglalkozni.

Film, mozgás, zene, ének és próza, nyilván általam fel nem ismert célzásokkal (nem láttam a filmet) elég izgalmasra sikeredett. Két dolog volt számomra élvezhetetlen az előadás sötétsége, és a gyorsan változó háttérfilmek kapkodó vetítése. (Mint ahogyan nem értem Emma hadarását sem, biztosan bennem van a hiba, vagy a koromban!)

2015. 07. 03. péntek Arnel Operafesztivál

Nyikolaj Rimszkij-Korszakov: **Mozart és Salieri**

Mozart és Salieri című téma Milos Forman: Amadeus című filmjéből lett közismert. Ezt a témát dogozza fel Puskin a drámájában, amelyet Rimszkij-Korszakov zenésített meg, klasszikus módon. Salieri meghívja Mozartot vacsorára. Mozart elmeséli Salierinek, hogy egy titokzatos csuklyás alak rekviemet rendelt tőle, amit éppen ír, zongorához ül és eljátssza a művének egy részletét. Salierin eluralkodik a féltékenység és titokban mérget önt Mozart poharába. Mozart lelkesedésében semmit nem vesz észre, hirtelen felhajtja a poharat. Hamarosan furcsán kezdi magát érezni, hazaindul. Otthon pedig végleg elszenderedik.

Egy kis kitérő: Kérdés, hogy elhiggyük-e, hogy Mozart valóban Bécsben halt meg 1791-ben, nem sokkal a Varázsfuvola bemutatója után, vesebajban? Vagy pedig Salieri ölte meg féltékenységében? Vajon Salieri volt-e a „titokzatos csuklyás alak”, aki a saját nevének szerette volna kiadatni a Rekviemet?

Kutakodtam egy kicsit az Interneten e témakörben és valóban többfelé ágaznak a dolgok, ma már kideríteni az igazságot lehetetlen. Sok minden kiderül Beethoven „beszélgető” füzetéből, ahol jegyezve találták, hogy Salieri maga vallotta be, hogy megmérgezte Mozartot. De az a bejegyzés is szerepel, hogy halálos ágyán Beethoven tanítványának mondta el Salieri, hogy rágalom az egész, ezt adja hírül a világnak! (Több se kellett a világnak, csak olaj volt a tűzre, azonnal mindenki tudni vélte, hogy mégis Salieri volt a bűnös.)

Olyan híresztelések is keletkeztek, hogy Mozartot a Szabadkőműves társai tették el láb alól, mert túl sok mindent árult el a titkaikból a Varázsfuvola című operában és ezért megmérgezték. Valóban, azt feltételezik, hogy a fertőzést, ami végül Mozart halálát okozta, a Szabadkőműveseknél gyűjtötte be Mozart.

Ami pedig a Rekviemet illeti, névtelenül rendelték meg Walsegg von Stuppach gróf emberei Mozarttól, a kialakított díj felét ki is fizették. Nem készült el még a mű, amikor Mozart vese elégtelenségben meghalt. Constanze, Mozart felesége, egymás után két zeneszerzőnek is odaadta a vázlatokat, hogy fejezzék be a művet, mind a ketten foglalkoztak is a témával, de mind a ketten visszaadták, hogy nem megy. Végül Constanze – valószínűleg nagyon kellett neki a pénz másik fele – Maximilián Stadler, idősebb, zeneszerzőt kérte fel a mű befejezésére, aki a munkát el is végezte, az előző két próbálkozó kottáit is felhasználva. Constanze elküldte Walsegg grófnak, Mozart hamisított aláírásával, 1792-re dátumozva a kész művet.

Sergio Rendine: **Un segreto d'importanza**

Rendine operája, 100 évvel később íródott és nem olyan tragikus, mint a Rimszkij-Korszakov mű. Érdekes feltételezéssel áll elő. Mozart- és Rossini-kutatás jelenből indító története szerint Mozart nem Bécsben lelta halálát, sőt nem is fiatalon hagyott itt bennünket. Olaszországba költözött és itt a kevésbé tehetséges, és ennek következtében híresnek nem mondható, semmirekellő Rossini helyett és megbízásából írta tovább operáit – ezúttal már nem saját nevén.

A két egyfelvonásos operát a Josef Kajetán Tyl Színház társulata mutatta be.(Plzen, Cseh Köztársaság) A két darab Mozartját egy és ugyanaz a személy játssza, és mind a két darabban feltűnik a titokzatos csuklyás.

Nagyon jó a díszlet és a színek, valamint a jelmezek is. Az egész fekete-fehér, mintha Vasarely op-artjai kelnének életre. Nagyon jó a színpadi zongora „díszlet” megoldás, amely több funkciót tölt be, nagyon ötletesen.

Jó volt látni a Tyl Színház társulatát, hiszen nem is olyan régen jártunk arrafelé és fotóztuk J. K. Tyl szobrát a színháza előtt Plzenben.

Mindent összegezve ez az előadás volt talán a legjobb az Armel Fesztivál keretében. De nem ez az előadás fog nyerni, hanem a Private View! – mondtam az Uramnak, mire Ő: Ki van zárva.

Nem kellett sokat várnunk, mert ez volt az utolsó előadás, amely után, illetve kis szünet után, ki is hirdették az eredményt. Természetesen, **Annelies Van Parys: Private View** című műve nyerte el az első díjat.

Teljesen igaza van a zsűrinek! – mondta az Uram, mert ez volt a legérthetlenebb mű, kénytelenek voltak ezt elsőnek díjazni, ennek a műnek kellett a segítség. A többi meg fog élni „magától” is. A Tyl Színház produkcióját pedig, majd be fogja szavazni a közönség.

Ebben maradtunk és békésen hazasétáltunk.

(Sajnos, hiába kerestem agyba-főbe, nem találtam fotót az Interneten, így most nem tudom illusztrálni a leírtakat. Kár.)

2015. 07. 07. Városmajori Szabadtéri Színpad

Szerintem húsbavágó kérdést dolgoz fel a darab. Mit szeretnénk mi szülőként és nagyszülőként, mit várunk el a gyerekeinktől, unokáinktól? Ebben a darabban már a gyerekek nem is szerepelnek, azok már régen leszoktak a szüleikről. Már csak az unokában lehet reménykedni, hogy majd hazaköltözik (mármint legalább a városba), majd Ő talán elveszi a kiszemelt - helyi – hölgyet és Ők, mármint az öregek, nem maradnak egyedül. A darab kezdetén még négyen vannak a nagyszülők, akiknek a gyerekei házasodtak össze, és mivel a gyerekek „leléptek”, jobb híján Ők négyen járnak össze és beszélgetnek a gyerekeikről, unokáikról meg a régi szép karácsonyokról, amikor még összejött a család. Szabó Kimmel Tamás játssza az egyetlen unokát, aki még néha-néha meglátogatja a nagyszülőket. Ő most éppen „lelki beteg” és eljön hozzájuk, a családi fészekbe, hogy ott majd összeszedi magát. Ha lesz rá mersze elköszön tőlük, mielőtt Amerika másik végébe költözne, mert ott kapott állást. Nincs más hátra, ezt az egy szem embert próbálják „gúzsba fenni” az öregek. Erről a pár napról szól a színmű. Fergetegesen teszik mindezt, egyszerre sírunk, nevetünk, megértjük a fiút és sajnáljuk a nagyszüleit, mert magunkra ismerünk.

Lázár Kati, Lukáts Andor, Szabó Éva, Benedek Miklós a négy öreg szenzációs! Egyszerre alkotnak aranyos nagypapákat, nagymamákat és a berögződött szokásaiktól szabadulni nem tudó, igaz nem is akaró, mindig ugyanazt hajtogató, sütő, főző, oktató, öreg, beteg embert, akik már nem értik hova ez a nagy rohanás, mit akarnak ezek a fiatalok?

Ősztől majd a Belvárosi Színházban megy a darab, nagy siker lesz!

Nagyon szép este volt!

2015. 07. 10. péntek Volt Hadügyminisztérium Dísz téri épülete (Várkert)

A magányos cédrus – Csontváry géniusza

Nem tudtam, hogy a Hadügyminisztérium volt épülete a Várkerthez tartozik. A jegy tanúsága szerint igen. A múzeumnak ezek szerint még nincs külön neve, ő a Várkert!

A volt Hadügyminisztérium épületében megrendezett Csontváry kiállítás azok közé a kiállítások közé fog tartozni, amely nagyon emlékezetes marad számomra. Szerintem nem is lehetett volna jobban megrendezni. Való igaz (S. Évával már beszéltünk róla), hogy a kiállítási részen vetített filmek zavarók, de talán azért mert rosszak! Bamba, amatőr. Mivel azonban Csontváry gondolatait, írásait van hívatva a látogatóknak tolmácsolni, lehet, hogy jogos, de jobb lett volna, ha a fülembe súgja egy hang, amikor a képet nézem és nem zavar meg az elmélyülésben a film. Nem fér össze a két látvány! A kiállítás vége felé, egy erre a célra, felépített teremben vetített film, viszont tökéletes volt. Többen: művészettörténész, képkereskedő, festőművész, családtag, valamint a már 92 éves Reigl Judit (nem olyan régen láttuk a kiállítását a Ludwigban) mondják el véleményüket Csontváryról. Ezt a filmet érdemes végignézni!

Hogy elférjenek a hatalmas vásznak, megfordították a rendezők az épületet és a Dísz térről a belépők számára rendelkezésre álló előcsarnokot lezárták a Dísz tér felől és itt vannak elhelyezve Csontváry fő művei. Nagyon jó ötlet volt.

Különlegesen őrzik az festményeket, jóformán még pisszenni sem szabad, csak halkan siklani a terekben. És nagyon drága a belépő! Nyugati turisták zsebéhez van igazítva az ár! Nagyon tetszett, Mátrai Erik: Fényfolyosó című és Csurka Eszter: Mai cédrus című műve. (Ezt a kettőt, tikosan, a telefonommal le is fotóztam.)

Sajnálom a Pécsieket, mert több helyen olvastam, rettegnek, hogy Budapest nem adja vissza nekik a képeket.

2015. 07. 12. vasárnap Örmény Katolikus Templom

Örmény ikonok kiállítása

Lett egy kis időnk, gondoltuk (Imre gondolta) elmegyünk egy kis ikon kiállítást nézni. De fagyizás lett belőle a Bartók Béla úton, mert a fennakadtunk a fenti képen látható kerítésen! Pedig a kapura ki van függesztve a rend, amely 14 -18:30 óra közötti nyitva tartást mutat vasárnap is!

De a valóság más!

2015. 07. 13. hétfő Emma szülinapi meglepetése **Segway**

A **Segway** egy önegyensúlyozó, kétkerekű, elektromos meghajtású eszköz az ember helyváltoztatásának elősegítésére. A készüléket Dean Kamen amerikai mérnök találta fel és jelenleg a Segway Inc. Gyártja New Hampshire-ben, az USA-ban. A **Segway** szót gyakran a termék közneveként használják (pl. Segway-egg, Ne dőlj hátra!)

Bekapcsolt állapotban a Segway-t a kerekek közötti alvázban elhelyezett elektromos motorok tartják függőleges helyzetben és egyensúlyban. Az egyensúly megtartását és az irányítást a motorokon keresztül két beépített számítógép végzi, amelyek giroszkópok és egyéb szenzorok segítségével másodpercenként több mint százszor korigálják a pozíciót. A felhasználó az eszközt a testsúlyának előre, illetve hátrahelyezésével, valamint a kormány jobbra - balra döntésével irányítja.

A Segway, két elektromos motorjával 20 km/h maximális sebesség elérésére képes. Magyarországon a Központi Közlekedési Felügyelet állásfoglalása szerint a Segway-ek nem minősülnek járműnek, használójuk gyalogosnak tekintendő, így a Segway használható járdán, sétálóutcában, parkok sétaútajain, kerékpárúton, magánterületen, ám közúton nem.

Emma 14. születésnapjára kapta az egy órás túrát, meglepetésként.

Nagyon tetszett Neki, meg az Uramnak is, csak utána, amikor leszálltak a gépről le kellett ülniük, mert alig bírtak lépni!

El kell mondanom, hogy amikor bementem a Segway üzletbe, hogy kifizessem az óra díját két személyre, megrémült a Pasi, netán engem kell majd megtanítania. Intéztük az adminisztrációt, csak nem tűnt el az arcáról az ijedtség, megsajnáltam és mondtam Neki, hogy az Uram és az Unokám lesz a tanítványa. Látnotok kellett volna azt a pofát, és a megkönnyebbülését. Ezek után nem mertem megkérni, hogy hagy próbáljam ki én is, pedig úgy kipróbáltam volna!

2015. 07. 14. kedd **Születésnap buli**

Mivel az Emma táborozott a születésnapján „Született július 4-én”, a születésnap buli ezen a napon lett megtartva. Egyszer 14 éves az ember

2015. 07. 17. péntek Margitsziget

Biciklizés / Bábkiállítás

Elmentünk a Margitszigetre a 6-os villamossal, a Margitsziget szökőkútja mellett béreltünk egy nagy bringát és elkerekeztünk a Szabadtéri Színpadig. Itt megszemléltük a Bábkiállítást, majd visszakerekeztünk a szökőkútig. Meghallgattunk a szökőkút zenei műsorát, felszálltunk a 6-os villamosra és hazajöttünk ebédelni. Jó volt a Lányokkal, csak egy kicsit veszekedtek.

A báb nem korosztály, hanem műfaj!

**Budapest
Bábszínház**

2015. 07. 17. péntek Óbudai Társaskör Kertje

Egressy Zoltán: **Halál Hotel**
Krimi komédia

A Ravatal Rádió három munkatársa különös kegyetlenséggel elkövetett gyilkosság áldozatai lesznek. Megérkezik Frank, nyomozó és eszeveszett nyomozásba kezd. Mindenkit kikérdez, aki csak szembe jön vele. Mindenki gyanús: Mo Csing a szakács, Skolasztika nővér, a Fiatal lány (aki öngyilkossági szándékkal érkezik a Halál Hotelbe, a Fiatal férfi, a szálloda igazgatónője mindenki.

Egressy Zoltán, Aki a Portugál című darabot is írta, azzal a darabbal kivívta magának azt a jogot, hogy a nagyérdemű közönség, fenntartások nélkül, teljesen megbízva a szerzőben, gondtalanul befizesse magát a színdarabjára. Sajnos azonban ezúttal csalódnunk kellett, mert nem hozza azt a nívót, amit a Portugál. Igaz ez a színház nem a katona József és a főszerepet itt nem a Szirtes Ági játssza.

A Kútvölgyi Erzsike játssza, nem nagy szerep, nem is drámai, nem is tud nagyon mit kezdeni vele a Kútvölgyi.

Kényelmetlen volt a szék is. Feszengtem a kínos vicceken és a széken. A bugyuta nyomozó szerepét, pedig a Cserna Antal túlzásba vitte. Két jó dolog volt az előadásban a jelmezek (Cselényi Nóra) és az, hogy hamar vége lett.

Csak halkán szeretném megjegyezni, hogy ha az ember színésznek áll, és kiteszi magát a világot jelentő deszkák, azaz a színpad fényébe, akkor annyit igazán megtehet, hogy ezt ápolt állapotban teszi. Akkor is ha csinos és akkor is, ha legalább 100 kilót nyom és egy szakács szerepét játssza el, mert a közönség figyel, mindent lát. Ha nem köti le annyira a darab, akkor még többet vesz észre.

No, pláne, ha nyár van és zokni nélküli szandált vesz fel a török bugyogójához!

Véleményem szerint a lábápolás is hozzá tartozik a színészethez.

(Persze nem csak a színészethez...)

2015. 07. 18. szombat Városmajori Szabadtéri Színpad

Örkény István: **Kulcskeresők**
A Veszprémi Petőfi Sándor Színház előadása

„Örkény azt írja, álmodó nép vagyunk. Kulcskeresői sem a saját, sem a helyzetük kulcsát nem találják. Végtelen humorral, szeretettel, megértően kezeli hősei álmodozását és önbecsapását, ami egyben nemzeti sajátosságunk. A kudarcainkat feledve vígan kapaszkodunk abba, aki jobb jövőt ígér nekünk, és bukásunkat győzelemmé változtatja át.” (Kéri Kitty rendező)

Azt hiszem, ehhez nem lehet semmit hozzáfűzni. Ma sokkal aktuálisabb a darab, mint valaha volt. Ámítjuk, kábítjuk magunkat, hogy a rossz nem rossz, az ügyetlenség, nem ügyetlenség, a szegénységünk igaziból gazdagság, fejlődünk, már kilábaltunk, jó úton haladunk stb. Csak a színházban szembesülünk a valósággal, de mint tudjuk a színház csak játék!

Nem volt teljesen tele a színház, de előttem két férfi ült, illetve egy fiatal fiú és egy idősebb férfi. A férfinél egy Örkény kötet volt abban lapozgatott és időnként összebújít a fiúval, gondoltam is, hogy semmit nem fogok látni, ha örökké összedugják a fejüket. Ugyanabban a sorban, előttünk, két széssel odébb a Karinthy Márton ült a nejevel és még két ismerősükkel. Mondta is az Uram, hogy a sorban egészen biztosan a vendégek, vagy színházi hozzátartozók ülnek.

Alig kezdődött el az előadás, talán két jelent ment le, amikor előttem az idősebb úr súgott valamit a fiúnak, görnyedve felállt és elindult kifelé a sorból, de már nem ért ki a végére az utolsó szék előtt lerogyott a földre. Két másodperccel ez után az ott ülők elkezdtek kiabálni, hogy: Orvost, hívjanak orvost! Hogy-hogy nem azonnal ott termett valaki, majd további kiabálások után egy nő is odaszaladt. Láttuk, hogy már mind a ketten pumpálják a mellkasát a férfinek. Kihúzták a sorból, letépték az ingét és már élesztették is. Álljanak le az előadással! Hívjanak mentőt! Valaki futott egy nagy táskával és egy kis palackkal, gondolom, hogy oxigénpalackkal. Leálltak a színészek.

A közönség némán nézte a fejleményeket, a mellettünk levő férfi kiszólt, hogy emeljék fel a lábát, többen odaszaladtak. De azután el is mentek, mert annál sokkal tragikusabb volt a jelenet, minthogy az közelről bámulják. Láttam, hogy már zihál a férfi, akkor rendben, lélegzik. Megérkeztek a mentők, de addigra, ahogy szokták mondani, már „stabilizálták” a helyiek a férfi állapotát. A mentős csak kezet fogott az orvossal. Hozták a hordágyat (magas és kerek, leengedhető a földig és felemelhető, derék magasságig). A férfi száján a maszk, infúzió be volt kötve, a mellkasán 4 ponton fehér kis kerek tapaszok, gondolom, hogy valami műszer volt rákötve. Feltették a hordágyra és vagy hatan kísérték, közöttük a fiú és egy fehér ruhás hölgy. (Ő is ez előttünk levő sorban ült.) Lötyögött a hordágy, mert a nézőtér vastagon sóderkavicccsal van feltöltve és az nem nagyon alkalmas arra, hogy kerek guruljanak rajta.

Az előttünk levő sorból mondta a körülötte levő nézőknek, hogy az Örkény fia, Aki rosszul lett! A fehér ruhás hölgy, aki szintén kísérte a hordágyat pedig, Radnóti Zsuzsa, dramaturg, Örkény Istvánnak az a felesége volt, Aki az Örkény haláláig élt vele.

Amikor a mentők elvitték a beteget, kijött a színpadra Oberfrank Pál a pilótát alakító színész és Ő mondta el, hogy Aki rosszul lett, az nem más, mint Örkény Antal az Örkény István fia. Hála a gyors és szakszerű életmentésnek, már jobban van, folytatni fogják az előadást, de kérnek kb. 30 perc szünetet, hogy átírjanak egy jelenetet a darabban, tekintettel a helyzetre, nem tartják illőnek, hogy változtatás nélkül folytassák a darabot.

(Van a színműben egy jelenet, hogy meghal valaki a házban a harmadik emeleten, de tévedésből a második emeletre hozzák be a koporsót, ahol a darab játszódik. Bejön két fekete ruhás halottszállító és megkérdezik itt történt a haláleset? Ami azért fontos a színdarabban, mert belülről nem lehet kinyitni az ajtót, mint az éppen a hullaszállítók érkezéséből kiderül, hogy kívülről pedig igen. De mivel azok úgy menekülnek ki, hogy becsapódik, az ajtó a bent lévők továbbra sem tudnak kijönni. A kívülről történő ajtóbecsapódásnak dramaturgiai szerepe van, ezért nem lehet teljesen kihagyni a jelenetet. Megoldották!)

Folytatódott az előadás, de sokat nem nevettünk!

Próbáltam keresgélni az Interneten, hogy megtudjak valamit Örkény Antal további állapotáról, de sem ott, sem a Népszabiban nem találtam egy parányi sort sem.

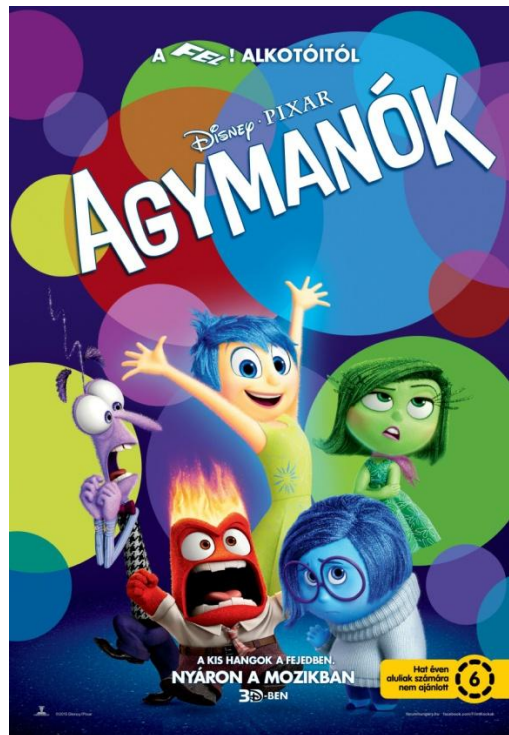
Remélem, már jól van!

Elfelejtettem megemlíteni, hogy a Veszprémiek milyen fantasztikus díszletet alkottak az Örkény darabhoz (Cziegler Balázs) Egy hatalmas karton doboz a lakás, magyarán be vagyunk dobozolva. Igaz, hogy éppen költözés állapotában áll a lakás, az asszony segítene a férjének, aki éppen külön lakásba költözik Tőle, de hiába jön, a legnagyobb kupit éppen Ő csinálja, képtelen a rendrakásra. Kicsomagolatlan dobozok még szanaszét hevernek, de a férj nemsokára érkezik. Éppen úgy képtelen a férje a repülőgép vezetésére, amelyet úgy tesz le, nagy szerencsével, hogy éppen nem történik hatalmas tragédia. És ugyan ez a helyzet a szerelővel is, amihez csak nyúl az tönkre megy!

Az már csak nézőpont kérdése, hogy ki van még, éppen becsomagolva, ahonnan, nincsen, aki kivenne minket, aki ért is a rendrakáshoz! De jól vagyunk, épülünk, szépülünk a nagy Nemzeti gondoskodásban!

2015. 07. 21. kedd Cinema City Alee

Agymanók

Megnéztünk egy olyan animációs filmet a Lányokkal, ami gyerekeknek készült, de nem gyerek film lett belőle. Nyugodtan meg lehet nézni, persze lehet gyereket vinni, ürügyként, de az után el kell mesélni a gyerekeknek, hogy miről is van szó tulajdonképpen?

Különben nagyon aranyos film. Egy háromtagú család Amerika egyik feléből a másik felébe költözik, mert Apuka másik helyen kapott állást. A 12 éves kislány ki lett szakítva teljesen a környezetéből. Megérkeznek, de a bútorikat más címre küldték, azaz nem érkezett meg. A Kislány csalódik a környezetben, a szüleiben, az új iskolában és teljesen magára marad a problémáival. Ezt a beilleszkedési folyamatot követjük végig a filmben két síkon, a Kislány életében és az agyában. Az elmében levő irányító pult mögött öt, fura kis érzelmeket megszemélyesítő alak ül, akiknek a segítségével oldódnak meg a problémák. Minden tulajdonság meg van személyesítve: Szomorúság: kék manó, Düh: piros manó, Derű, mosolygós kékhajú kislánymanó.

A mi Lányaink azt mondták, hogy nekik nagyon tetszett és mindent értettek. lehetséges, de másképpen, mint ahogyan a felnőttek érthetik a saját sorsukon, érzelmeiken átengedve ezt a filmet. (Gondolom!)

A 6-os villamoson

2015. 07. 21. kedd Városmajori Szabadtéri Színpad
Bill Manhoff: **Bagoly és cica**

A színpadon látható doboz egy garzonlakás. Kicsi, de minden elfér benne, amire egy egyedül élő írónak szüksége van. De akkor jön Jordán Adél, megfogja a doboz egyik sarkát és kinyitja, kitámasztja, majd kisvártatva belép, mint Cica a színpadi garzonlakásba, egyúttal az író életébe.

Szenzációs díszlet megoldás és játszási lehetőség a színésznőnek, Aki a Lázár Kati és Jordán Tamás kislánya!

Az íróat Szabó Kimmel Tamás alakítja, mindketten remekelnek.

Többször láttunk már ezt a darabot, de most nem kellett nosztalgiáznom, hogy bezzeg a régi színház milyen, volt, de ezek a mai fiatalok nem tudnak beszélni stb. Erről most szó sem lehetett! Ez az előadás jobb volt az eddig látottaknál és megállapíthattam, hogy igen, a színészekről, a színészi képzéstől, a szép orgánusról, a szavakat tisztán érthető módon való kiejtésétől függ a darab sorsa.

Természetesen nem hiányozhat a jól megírt színdarab és a koncepcióval rendelkező rendező sem nélkülözhető a jó színházból. Most együtt volt minden, meg is lett az eredmény!

Rendező: Pelsőczy Réka. Díszlet, jelmez: Kálmán Eszter

2015. 07. 24. péntek Cinema City West End

Minyonok

A Minyonok története az idők kezdetétől ered. A minyonok sárga egysejtű organizmusként kezdtek, és fejlődtek a korokon át, és mindig a leggrusnyább gazdákat szolgálták. Mivel ezeket a gazdákat - a T-Rextől Napóleonig - folytonosan elveszítették, a minyonoknak most nincs kit szolgálniuk, és mély depresszióba zuhantak. Ám egy Kevin nevű minyonnak van egy terve, és Stuarttal, a lázadó tinédzserrel és az imádnivaló kis Bobbal karöltve nekivágnak a világnak, hogy megkeressék azt az új gonosz főnököt, akit a fajtájuk követhet. A trió izgalmas utazásba kezd, amely végül elvezet a következő lehetséges gazdájukhoz, a Bíbor Túlölőhöz, a világ első női szuper gonoszához. A jeges Antarktiszról a 60-as évek New Yorkjába utaznak, majd Londonban kötnek ki, ahol az eddigi legnagyobb kihívásukkal kell szembenézniük: meg kell menteniük a minyon fajt a kipusztulástól.

Nagyon cucci! –mondták a Lányok, de nekem nem volt annyira cucci a sok gonoszsgot látva. És ezeket a gonoszokat akarják szolgálni a minyonok! De hát „túlélni” kell!

Az Uramnak viszont nagyon-nagyon tetszett a film, és mindenkit arra buzdít, hogy nézze meg főleg azokat, akik a 60-es években zenerajongók voltak, mert fergeteges kísérőzenéje van a filmnek a Beatles együttest is beleértve.

Az Uram diktált nekem egy pár zenekart, akiknek a számai szerepeltek a filmben:

Kinks, Hollies, Animals, Rolling Stones, CCR, Led Zeppelin, Deep Purple, Dave Clark Five, Manfred Mann, Beach Boys stb.

2015. 07. 24. péntek Szabados ZeneEst-je

Kedves Olvasó! Ez az oldal e-mailek ide másolásából keletkezett! Tettem ezt a történelmi hűség kedvéért, hogy az Origója ennek a műsornak ne tűnjön el, ne vesszen el a homályban. Jó kezdeményezés és várom a folytatást!

Kedves (zene) Barátaim !

Végre meghirdethetem az első ZeneEstet. Régóta készülődöm, elsősorban a technikai feltételek megteremtésével. Mostanra talán összeállt. Nagy szeretettel és kiváló műsorral várlak Benneteket **július 24.-én, pénteken este fél nyolcra** a Pozsonyi úti hangversenyterembe.

A műsort nyolckor szeretnénk elkezdni, úgy, hogy kérlek, Benneteket addigra foglaljátok el helyeteket.

Első estünk témája a Crossover.

Bemásolom ide előző két figyelemfelkeltő e-mailemet, melyre sok biztatást kaptam, amit ezúton is köszönök.

"Szeretnék újtára bocsájtani egy új kezdeményezést. A Szalon mintájára szívesen hívnálak meg Titeket havonta egy-egy alkalommal **ZeneEst**-re.

Szeretném megosztani Veletek a zene élvezetét, hogy közösen hallgassunk, nézzünk komoly és könnyű, régi és új, klasszikus és modern zenedarabokat. Természetesen zenei ízlésünk különböző, de éppen az lenne a cél, hogy kellemes zenehallgatás mellett legyen lehetőségünk érdekességek, újdonságok, különlegességek megismerésére is.

A meghirdetett időpontokban örömmel várlak Benneteket egy kb. másfél órás programmal, és utána szabad csevegésre. Számos ötlet van a tarsolyomban, de persze várom a Ti javaslatokat is."

"Pár gondolatot mondanék a ZeneEst-ek filozófiájáról.

Szerintem nincs könnyű és komolyzene, csak jó és rossz zene. Gondoljunk csak egy polkára, keringőre vagy gavottera, mely a maga idejében tánczene volt, vagy egy Colosseum / Valentyne Suite, Deep Purple / Child in Time, vagy Led Zeppelin / Stairway to Heaven vagy akár az István a király-ra. Akkor melyik a komoly és melyik a könnyű zene? Ami pedig a jó és rossz zenét illeti, ez sem igaz, mert valakinek ez valakinek meg az tetszik. Sőt, amit ma még nem szeretsz, holnapra megszeretheted.

A ZeneEst-eknek két célja van, hogy élvezd a zenét és, hogy új élményeket szerezzél – ha elég nyitott vagy rá.

Különböző tematikájú esteket tartanék némi kommentárral. Szívesen dolgoznék együtt társszerkesztőkkel. Írjatok kívánságlistát, és ha van jó DVD-tek vagy láttok valamit az interneten, annak linkjét küldjétek el!"

Nagyon szép este volt! Kösz!

Annyi megjegyzésem lenne, hogy:

Amikor bemutatsz, egy művet az eredetiről többet kellene szólnod, mert nem tudja mindenki, hogy honnan származik! Még akkor is, ha Te azt gondolod (jogosan), hogy a példa mű már-már közhely, azaz nagyon ismert! Például: Nem elég, hogy a Walkürök lovaglása! Ki írta a zenét, melyik műből származik, kik használták már fel (ez utóbbi csak akkor, ha nagyon ismert a zene felhasználásának helye, meg, ha Tudod éppen, mert nyomozni nem érdemes! Például: Francis Ford Coppola: Apokalipszis most helikopterek látványos felvonulását kíséri a zene!) Ezt például mondtad is, de elsikkadt. Az eredeti helyet nem nevezted meg. Ez utóbbi nagyon érdekes Rossini esetében, aki megírta a Tell Vilmos operáját, soha nem játsszák, mert nem sikerült jóra, de a nyitánya nagyon népszerű lett. Önállósodott. (Ez különben igaz a Wagner: Rienzi-re is!) Filmre vonatkozó infó az Imrétől származik!

2015. 07. 30. csütörtök

Vásárolni indultunk, de a cél előtt, egy elég nagy baleset a Népszínház utcában, akadályozott bennünket a tovább jutásban. Úgy, hogy gyalogolnunk kellett egy nagyot, de a Teleki tér sarkán leálltunk, mert találtunk egy szabadtéri szoborkiállítást.

Lámpagyújtogató

Mészáros Attila szobrai

Invitáló ószeres

Gróf Teleki László

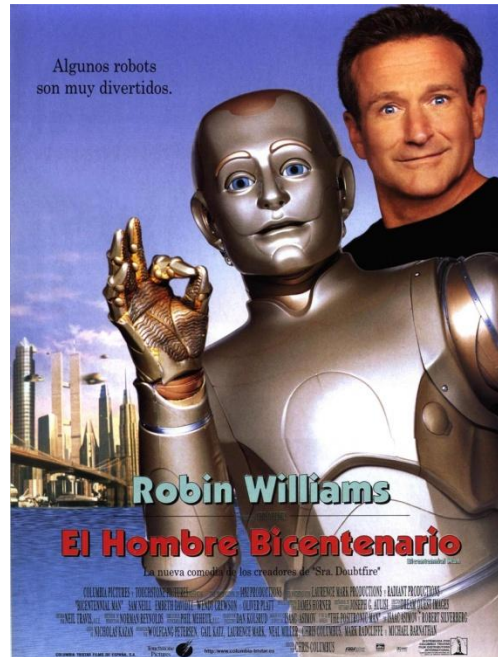
és van benne babaszoba!

Megújult a játszó tér is. Megnéztem az Interneten 2014. 09. hóban adták át. 160.000.- millió Forintba került. Amikor ott jártunk még esett az eső, de valószínűleg előttünk még nagyobb zuhi lehetett, mert tele volt a park tócsákkal és egy teremtett lélek sem járt arra felé.

Sajnos azonban, ahogyan lenni szokott csak arra van pénz, hogy egy ilyen létesítmény elkészüljön, de annak fenntartására már nincs. Közel egy éve nem gondozza senki. Tele van gazzal, túlnőtt növényekkel, kilátszó öntöző csővel, mert vagy nem nőtt ki az ültetett növényzet, vagy már teljesen kikopott, kiégett és nem ültettek helyette mást.

2015. 07. 31. péntek A Szalon keretén belül **Sci-fi, vagy ez a jövőnk?**
Kárpáti Gábor előadását hallgattuk meg. Illusztráció, filmvetítés

A kétszáz éves ember

A Martin család vásárol egy egyszerű háztartási robotot. Olyat, ami némán behozza a teát, kipucolja a cipőket, és soha nem zavar. Aztán nagyon hamar rájönnek, hogy az ő robotjuk kicsit más, mint a többi: mindenről véleménye van, jó pár dologba beleszól, és ami a legmeglepőbb - van, akit nagyon meg tud szeretni: például a kislányt, akire vigyáznia kell. Csaknem kétszáz évig szolgál Martinéknál, és nem létező szívébe az érkező gyerekek és unokák is belopják magukat. Egyre erősebbé válik benne a vágy, hogy egyszer tényleg jön egy mérnök, aki valóra válthatja a gép vágyait.

Főszereplő: **Robin Williams**

Kárpáti Gábor előadásának alapjául Ray Kurzweil: A szingularitás küszöbén című könyve szolgált

Kedves Olvasó!

Az augusztusi előjegyzési naptárunk - kultúrára vonatkozóan – üres! Bezártak a színházak, ami még nem - szabadtéri – az érdektelen számunkra.

Ezért most „Nyári szünet” következik a Szalag utcában is! Ha mégis lesz valami, akkor azt majd megírom!

Mindenkinek jó nyaralást kívánok!

Szeretettel